

forhånd giver store løfter til bestemte grupper. Der er tale om at få overblik over og undersøge, hvor hullerne ligger i det system, som vi har i øjeblikket. For alle er klar over, at hullerne er der, og jeg synes, det er for fladt, at man føler sig nødsaget til at afvise det.

Formanden:

Hr. Erik Larsen som ordfører.

Erik Larsen (V):

Udgangspunktet for forespørgslen her i dag er jo egentlig et positivt problem, nemlig det, at vi grundlæggende står med en udvikling, hvor stadig flere får et supplement til den folkepension, som vi efterhånden har haft i mange år.

Vi står altså i en situation, hvor omkring 90 pct. af fremtidens pensionister vil have en arbejdsmarkedspensionsordning i en eller anden udstrækning, og en situation, hvor omkring 95-98 pct. af pensionisterne vil være omfattet enten af en arbejdsmarkedspension eller en kombination af en arbejdsmarkedspension og ATP eller af en ATP-ordning.

Det er faktisk en meget gunstig udvikling, også set samfundsøkonomisk, fordi det jo i høj grad er med til at hæve skattegrundlaget, det er med til at sikre købekraft hos den del af befolkningen, som er gået på pension.

Det vil være utrolig vigtigt for at sikre de meget høje procenter af dem, der har en eller anden form for arbejdsmarkedspension, at den høje beskæftigelse også fastholdes i fremtiden. Dermed vil gruppen, som ikke har andet end folkepensionen, blive formindsket løbende.

Vi er også nødt til, når vi ser på den gruppe, som SF har rejst forespørgsel om i dag, dem, som ikke på den ene eller den anden måde er omfattet af en arbejdsmarkedspension, at prøve at se på de skattemæssige forhold, prøve at se på alle samspilsforholdene omkring de sociale ydelser. Og hvis vi tager alle de elementer med ind i en vurdering af den gruppes økonomi, ja, så tegner der sig jo det billede, som ikke er meget anderledes end for de erhvervsaktive, at vi i høj grad begynder at nærme os en situation, hvor den disponible indtægt som pensionist nærmer sig indtægten, man fik, da man var erhvervsaktiv.

Det synes jeg at vi er nødt til også i dag at gøre opmærksom på, at vi nærmer os en meget gunstig situation for pensionisternes indtægter, og dermed har vi så også sagt, at vi står i en situation, hvor samfundets mulighed for at beva-

re velfærden i de sociale ydelser fortsat vil være til stede.

Det, som vi fra Venstres side vil advare imod, er, hvis man fjerner incitamenterne til egenpension ved en omfordeling, som netop gør, at fordelene og ønsket om at have egenpension, være med i en arbejdsmarkedspension, forsvinder.

Vi ønsker i Venstre følgende for pensionisternes vilkår: at folkepensionen fortsat skal være fundamentet, og at folkepensionens grundbeløb bliver genoprettet, så det kommer til at svare til det, det var før skattereforen i 1994. Vi ønsker ikke, at egenpensionsordninger skal undergå flere pinsepakker og beskæringer.

Vi ønsker, at arbejdsmarkedspensionerne, som jo hviler på frivillige aftaler, ikke forringes, men tværtimod udbygges, og så har vi ikke noget imod, at spørgsmålet om de grupper, som er uden for arbejdsmarkedet, også fortsat har muligheden for via ATP at få en dækning.

Jeg vil godt sige, at vi måske i forbindelse med en kommende førtidspensionsreform kunne inddrage overvejelser om de spørgsmål, men jeg har forstået, at det ikke ligger i regeringens dagsorden at komme med sådan et reformforslag lige nu, og derfor ser vi frem til, at vi kan drøfte de gruppers mulighed ved en senere lejlighed, når engang vi skal til at drøfte en førtidspensionsreform.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det for Venstre er vigtigt, at der ikke lægges gift for egne pensionsopsparinger ved politisk indgriben, der forringer pensionisternes vilkår og forventninger til den pensionisttilværelse, som man nødvendigvis må have.

Og jeg skal sige til allersidst, at vi ikke kan støtte SF's forslag til vedtagelse, som er fremsat her i dag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg blev lidt skuffet, da jeg hørte Venstres ordfører. Det er, fordi jeg har bemærket i sådan den udadvendte argumentation i medierne, at Venstre er optaget af at være partiet for den lille mand.

Her er så den første prøve, man falder på.

Det er så oplagt, at hvis man er optaget af mennesker, der er små i vores samfund, at det er dem, der tabte i livet, som nu også taber i alderdommen.

Vil Venstre anerkende det synspunkt, at det er de her grupper, der får den lave indkomst i alderdommen? Og hvordan skal det forstås i